

Адаптивні освітні технології створюють гнучке навчальне середовище, яке однаково дружнє як до креативних учнів, так і до сильних аналітиків. Елементи адаптивного навчання враховують індивідуальні відмінності учнів («розумні» тести, які виявляють слабкі та сильні місця учнів) і створюють індивідуальні шляхи засвоєння матеріалу. А також допомагають вчителям виявляти та підтримувати індивідуальні інтереси учнів, розвивати їх сильні сторони і формувати покоління добре підготовлене до динамічного робочого середовища.

Ключові слова: адаптивне навчання, Китай, тенденція розвитку, шкільна освіта.

Література

- Вук, V. Yu., Буков, O. Yu., Хурзій, А. М., Жалдак, М. І., Лешченко, М. Р., Луховий, V. І., ... Шышкіна, М. Р. (2019). *Rozvytok teoretychnykh osnov informatyzatsii osvity ta praktychna realizatsiia informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii v osvitnii sferi Ukrainy* [Development of theoretical bases of informatization of education and practical realization of information and communication technologies in the educational sphere of Ukraine]. Zhytomyr: ZhDU im. I. Franka. ISBN 978-966-485-251-4.
- EdEra. (2017). *Shcho take adaptivni tekhnolohii ta yak nymy korystuvatysia*. [What are adaptive technologies and how to use them]. Retrieved from <http://blog.ed-era.com/adaptivni-tekhnologii/> Accessed on: April.20, 2019.

VI.

ACTUAL PROBLEMS OF HIGH, PROFESSIONAL EDUCATION AND EDUCATION OF ADULTS IN COMPARATIVE PROSPECTIVE

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИЩОЇ, ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ ТА ОСВІТИ ДОРΟΣЛИХ У КОМПАРАТИВІСТИЧНІЙ ПЕРСПЕКТИВІ

АКТУАЛЬНЫЯ ПРАБЛЕМЫ ВЫШЭЙШАЙ, ПРАФЕСІЙНАЙ АДУКАЦЫІ І АДУКАЦЫІ ДАРОСЛЫХ У КАМПАРАТЫВІСТЫЧНАЙ ПЕРСПЕКТЫВЕ

РОЗВИТОК ЕМПАТІЙНИХ ЗДІБНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Світлана Андрейко, Валерія Бобух
фаховий медико-фармацевтичний коледж
Української медичної стоматологічної академії
м. Полтава, Україна

Метою дослідження є вивчення емоційної сфери студентів медичного коледжу, виділення та аналіз компонентів професійної емпатії, як важливої складової діяльності майбутніх медичних працівників.

Розкрито сутність поняття «емпатія» як усвідомлене співпереживання психічних станів і почуттів іншої людини задля ефективної взаємодії; обґрунтовано структуру професійної емпатії, що включає індивідуально-психологічні якості, уміння і навички та складається з емоційного, когнітивного та поведінкового компонентів. Емоційний компонент включає здатність розпізнавати та розуміти емоційні стани іншої людини і характеризується як форма співучасті. Когнітивний компонент – це здатність «перене-

сти» себе в стан, почуття іншої людини, для якого характерні сприйняття та розуміння внутрішнього світу іншої людини. Поведінковий компонент ґрунтується на здатності знаходити та застосовувати такі способи взаємодії, що полегшать стан іншої людини, нададуть їй дієву допомогу.

Узагальнено, що емпатійні здібності починають формуватися в дитинстві у процесі навчання, соціалізації і соціальної взаємодії під впливом стилю виховання, засвоєних у родині соціальних правил. З віком спостерігається зростання рівня емпатії, що пояснюється отриманим соціальним досвідом. Емпатійні здібності включають розвиненість почуттів, здатність регулювати свої емоції, відчувати, сприймати, уявляти та розуміти навколишню дійсність. Надзвичайно важливим є розвиток емоційної сфери у структурі особистості медичного працівника, професійна діяльність якого відбувається у системі «людина – людина». Розвиток емпатійних здібностей в єдності зі спеціальними знаннями, уміннями, навичками формують у студентів медичного коледжу готовність до професійної діяльності.

Встановлено наступні закономірності: здатність студента до аналізу поведінки іншої людини пов'язана з умінням розпізнавати емоції та використовувати їх для вирішення проблем; існує взаємозв'язок між здібностями до пізнання невербальних та вербальних проявів емоцій та свідомим використанням власного емоційного потенціалу; чутливість до емоцій інших людей та їх розуміння сприяє розумінню тонкощів спілкування, розрізненню емоційного забарвлення мовної комунікації; уміння розрізняти контекст спілкування позитивно впливає на розуміння інших людей, їх емоційні прояви; здатність управляти власними емоціями та емоціями інших людей сприяє вибору конструктивної моделі поведінки.

У результаті проведеного емпіричного дослідження виявлено домінування середніх та знижених рівнів вираженості окремих емпатійних здібностей у студентів коледжу – майбутніх медичних працівників, що утруднить в подальшому розуміння та налагодження ними комунікацій з хворими та ефективного виконання професійної діяльності. Результати дослідження свідчать про доцільність забезпечення системи освіти спеціальними психолого-педагогічними умовами розвитку емпатії як складової професійного інтелекту майбутніх медичних працівників: формування емоційного інтелекту студентів, сприяння розвитку особистісних та інтелектуально-особистісних ресурсів, розвиток емпатійного слухання, практики роботи з власними емоціями.

Зроблено висновок, що загальна здатність до розуміння емоційного стану іншої людини, пізнання її поведінки, вербальної та невербальної експресії, готовність до комплексного аналізу ситуацій зростає та формується з досвідом, і є важливою якістю медичних працівників. Розвиток емпатійних здібностей майбутніх медичних працівників потребує внесення коректив в освітній процес фахової підготовки фахівців за рахунок введення занять з регулювання емоцій, розвитку емоційного інтелекту, спрямованих на розвиток емпатійної сфери. Зважаючи на те, що оптимальний рівень мотивації студентів до розвитку емпатійних здібностей досягається на другому році навчання, потрібно саме в цей період створити організаційно-педагогічні умови, які забезпечать зростання рівня емпатії майбутніх медичних працівників.

Ключові слова: емпатія, емпатичні здібності, компоненти професійної емпатії, майбутні медичні працівники.

ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В УНІВЕРСИТЕТАХ ТА ПЕДАГОГІЧНИХ КОЛЕДЖАХ: ДОСВІД АВСТРІЇ

Віта Безлюдна, д. пед. н., доц.,

Роман Безлюдний, к. пед. н., доц.

Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини
м. Умань, Україна

Мета дослідження полягає в аналізі досвіду викладання іноземних мов в університетах та педагогічних коледжах Австрії.

Виявлено, що університети та педагогічні коледжі Австрії пропонують навчання 30 іноземними мовами. Викладання англійської, німецької та французької мов забезпечується першочергово. Меншою популярністю користується іспанська, італійська та російська мови. Крім того, університети пропонують найширший діапазон мов для викладання маловживаних мов, однак попит на ці мови є невеликим, оскільки далеко не всі країни пропонують їх вивчення в системі шкільної освіти [1, с. 304].

Особливість викладання іноземних мов в австрійських закладах вищої освіти полягає, насамперед, у «академічній свободі» студента, яка